

Кълни, *va.* maudire, jurer, anathématiser, sacrer; 1. *-са*, *vr.* jurer; 2. *fam.* maugréer; 3. (*на лжка*), se parjurer; 4. който са кълни често за низащо, un jureur.

Кълчант (*койшо са кълчи*), *sm.* un gesticulateur.

Кълчать, *adj.* reinté.

Кълчене, *sn.* le geste.

Кълченъ, *adj.* coxal; || *Anat.* sciatique, erural. — болежъ, *sm.* la sciatique et goutte —, *sf.*

Кълчица, *sf.* filasse de chanvre, la chênevotte, étope f; 1. (*ради затыкане буре*), la neille; 2. затыкамъ съ —, *va.* étouper; 3. чесачъ и продавачъ на —, *s.* chanvrier, ère.

Кълчка, *sf.* l'onorisme *m.*

Кълчкамъ, *va.* se masturber.

Кълчиникъ, *sm.* la jambière; 1. (*жозданъ*), la troussse; 2. (*паласка за спрѣлы*), le sacquois; 3. (*на ризница*), la tassette, la grève; 4. —, *plante*, le lotus et lotos.

Кълчжас, *vr.* gesticuler. [*мъ*], *va.* nasarder.

Кълцамъ (*зжъло*), *vr.* grelotter; || (*поносъ*)

Кълъване (*по ноносъ-то*), *sn.* la nasarde; || (*съ срѣдній прѣстъ*), la chiquenaude.

Клонамъ (*взаимно*), *va.* récriminer.

Клотикъ, *sm.* Mar. la pomme.

Клончастъ (*чеплястъ*), *adj.* rameux, branchedu, touffu.

— **свѣщникъ**, *sm.* la girandole.

Клонче, *sn. dim.* la branchette, le rameau; || китка сплетенъ -чета, la ramée.

Клонъ, *sm.* la branche, le courson; 1. (*на желѣзъ пътъ*), l'embranchement *m.*; 2. (*отъ еленски рога*), Vén. le merrain; 3. -нове (*отъ дърво*), la ramure; 4. пущатъ -нове, *v. imp.* ils se ramifient; 5. сплитане -нове, Bot. la fosciation.

Клоня (*къмъ нѣщо*), *vn.* se porter à; || *fig.* tendre à, pencher.

Клубистъ, *sm.* un clubiste. [un clubiste].

Клубъ, *sm.* le club, le cercle; || членъ на —,

Клунка линия (*лика на 8*), *sf.* Géom. la lemniscate.

Клуци, *sm.* l'anse *f.*, noeud coulant *m.*; 1. Mar. la bourrache, demi-clef, épissure *f.*; 2. (*лика на 8, флеонго*), laç d'amour *m.*; 3. (*отъ ивица на забрадка*), la fontange; 4. (*отъ пошъ*), ruche de tulle, *f.*; 5. връзвамъ на —, *va.* nouer, genoper; 6. връзване съ —, Mar. la genope; 7. права -пове (*у племене*), *va.* remmailler.

Клѣкавецъ (*на прѣстъето*), *sm.* Anat. la phalange; || вторъ —, la phalangine.

Клѣкавостъ, *sf.* l'infirmité *f.*, la couardise; || *fig.* la mollesse.

Клѣкавщина, *sm.* uu coward.

Клѣкавъ, *adj.* infirme, molasse, lâche, couard, mou ou mol; || *fam.* éclopé; || ставамъ —, *vr.* mollir, bléchir.

Клѣкавъ човѣкъ, *sm.* une mazette.

Клѣкамъ, *vr.* s'effacer.

Клѣтка (*огнище въ градина*), *sf.* le carré, le découpé, ados *m.*, planche *f.*; 1. Agric. la côteire; 2. Anat. le cellule; 3. (кафезъ *t.*) la mue; || (за кокошки), la poussinière; || (за зѣброе), la loge; 4. права на -тки прѣстъ-та, *va.* Agric. b  quiller.

Клѣтчасть, *adj.* Anat. celluleux.

— сплитъ, *sm.* Anat. tissu cellulaire *m.*

Клѣтчица, *sf. dim.* la logette; || (прыстъ около цѣѣтицъ), la plate-bande.

Клѣтка (*за разширяване*), *sf.* l'équarrissoir *m.*; 1. (за кола), l'aidau *m.*; 2. распорка (у месари), la tinet; 3. (стъльбичка за папагало), un bâton de perroquet; 4. изваждамъ на вѣни дървены гвозденъ или -чѣбы, *va.* d  cheviller.

Клѣтница, *sf.* la bûchette, la touche.

Клѣмсъ, *sm.* Mar. la bauquière.

Клюзъ, *sm.* Mar. l'écubier; -зенъ, d'écubier; || — бакъ, la gatte; || — сакъ, tampon d'écubier, *m.*

Клюмамъ, *vn.* poyer, 'hocher.

Клюннатъ, *adj.* baissé, dévers.

Клюнорогъ, *sm.* oiseau, le calao.

Клюнцы, *sm. pl.* l'aqueduc *m.*

Клюнъ (*на пилецъ*), *sm.* le bec, la bequée.

Клюсакъ (*кошки*), *sm.* le traquenard.

Клюска, *sf.* la 'haquenée; || *v. imp.* il amble.

Клюсканица, *sf.* l'amble *m.*

Клюскарь, *sm.* une 'haquenée; || (коњъ), cheval amblier *m.*

Ключалчица, *sf.* la gâchette, le loquet, paneton *m.*; 1. Techn. le fermeoir; 2. (*на брава*), l'obron et auberon *m.*; 3. женска —, la gâche; 4. (ключалчинъ езыкъ), le p  ne et p  le; 5. дѣрѣамъ —, *va.* d  verrouiller; 6. повличане съ —, l'obronniere *f.*

Ключалчица, *sf.* le loquetteau.

Ключарка, *sf.* femme de charge, de menage *f.*

Ключарство, *sn.* la sommellerie. [un caissier].

Ключарь, *ка.*, *s.* boursier, sommelier, ере; || Ключенце, *sn.* la clavieule.

Ключенъ камъкъ (*на сводъ*), *sm.* Archit. le claveau, clef de voûte, *m.*

Ключъ и От- (*и Mus.*), *sm.* le clef et clé; 1. (*на вода*), la source; 2. (*за*), le corrigé;

|| *fig.* clef de; 3. (*камъкъ у сводъ*), le clausoир; 4. съ —, à clef; 5. подъ —, sous clef; 6. колелце за -чове, le clavier;

7. ограждане съ —, le cl  domanie; 8. (*на нагласяване*), l'accordoire *m.*; 9. извира съ — (*изворъ*), elle sourciale ou sourde.

Кметове, *sm. pl.* les principaux *m.*

Кметство (*староство, нисъ съ тѣлка въ лѣхъ*), *sn.* la starostie.

Кметъ, *em.* un sénieur, prévôt *m.*; || (*или спахъ*), un staroste; || (*въ Шеийцария*), un landammann.